

Sygn. akt III AUz 95/21

POSTANOWIENIE

Dnia 9 czerwca 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk (spr.)
Sędziowie:	Jolanta Hawryszko Romana Mrotek

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2021 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy G. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o świadczenie uzupełniające

na skutek zażalenia organu rentowego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 kwietnia 2021r., sygn. akt VI U 74/21

p o s t a n a w i a:

1. sprostować postanowienie z dnia 7 kwietnia 2021r. przez zamieszczenie w jego komparycji zamiast określenia przedmiotu sporu „o przyznanie renty” sformułowania „o świadczenie uzupełniające”,
2. oddalić zażalenie.

Romana Mrotek	Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk	Jolanta Hawryszko
---------------	----------------------------------	-------------------

Sygn. akt III AUz 95/21

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 kwietnia 2021 roku Sąd Okręgowy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gorzowie Wielkopolskim potraktował pismo ubezpieczonej nadane dnia 22 stycznia 2021 r. jako sprzeciw od orzeczenia lekarza orzecznika z dnia 12 stycznia 2021 r. i przekazał go Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G. do rozpoznania wskazując w uzasadnieniu, że G. K. złożyła z wniosek o świadczenie uzupełniające a Lekarz orzecznik w dniu 12 stycznia 2021 r. stwierdził, że ubezpieczona nie jest niezdolna do samodzielnej egzystencji. Orzeczenie doręczono jej 20 stycznia 2021 r.

W dniu 30 stycznia 2021 r. ubezpieczona nadała na pocztę odwołanie do sądu wskazując, iż zaskarża decyzję z dnia 12 stycznia 2021 r.

Decyzją z dnia 4 lutego 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił G. K. prawa do świadczenia uzupełniającego.

Sąd Okręgowy wskazał, iż zgodnie z art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. Sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia. Jeżeli odwołanie opiera się także na zarzucie nierozpatrzenia wniesionego po terminie sprzeciwu od tego orzeczenia, a wniesienie sprzeciwu po terminie nastąpiło z przyczyn niezależnych od osoby zainteresowanej, sąd uchyla decyzję, przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie. W takim przypadku organ rentowy kieruje sprzeciw do rozpatrzenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Sąd pierwszej instancji stwierdził, iż wbrew twierdzeniom pozwanego pismo ubezpieczonej (k. 3) nie może stanowić odwołania od decyzji z dnia 4 lutego 2021 r., albowiem zostało nadane przed jej wydaniem. W istocie jest to złożony w terminie sprzeciw od orzeczenie lekarza orzecznika.

Wobec powyższego na podstawie art. 464 § 1 k.p.c. orzeczono jak w postanowieniu.

Z powyższym rozstrzygnięciem nie zgodził się organ rentowy zaskarżając je w całości i zarzucając mu:

- naruszenie prawa procesowego, tj.: art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. przez jego niewłaściwe zastosowanie w wyniku przyjęcia, że pismo ubezpieczonej nadane dnia 22 stycznia 2021 r. stanowi sprzeciw w sytuacji gdy takich podstaw nie było,
- art. 464 § 1 k.p.c. przez jego niewłaściwe zastosowanie w sprawie.

Mając na uwadze powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości podnosząc w uzasadnieniu, że Sąd meriti niewłaściwie zastosował art. 477⁹ § 3¹ zdanie 2 k.p.c., albowiem błędnie przyjął, że pismo ubezpieczonej nadane dnia 22 stycznia 2021 r. stanowi sprzeciw. Co istotne, w komparycji zaskarżonego postanowienia Sąd meriti wskazał, że zapadło ono w sprawie o przyznanie renty. Ponadto w piśmie z dnia 23 kwietnia 2021 r., VI U 74/21, Sąd ten podał, że w sprawie pod tą sygnaturą w aktach nie zalega pismo ubezpieczonej nadane dnia 22 stycznia 2021 r. Reasumując, w rozpoznawanej sprawie, w ocenie organu rentowego, nie zachodziły podstawy do przekazania ZUS pisma ubezpieczonej nadanego dnia 22 stycznia 2021 r. jako sprzeciwu. Odwołanie nie opierało się na zarzucie nierozpatrzenia wniesionego po terminie sprzeciwu. Ponadto w zaskarżonym postanowieniu Sąd, wskazując podstawę prawną z art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. nie uchylił spornej decyzji i nie umorzył postępowania. Nie było także podstaw do zastosowania w sprawie przepisu art. 464 § 1 k.p.c. Uprzednio w piśmie z 12 marca 2021 r. Sąd przekazał odpis odwołania z zobowiązaniem dla ZUS do złożenia odpowiedzi. Powyższe uchybienia przesądzają o wadliwości zaskarżonego postanowienia według stanu rzeczy istniejącego w chwili jego wydania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, że charakterystyczną cechą spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych jest to, że w pierwszej kolejności rozpoznawane są przez właściwy organ rentowy. Wskazuje na to treść art. 476 § 2 k.p.c., zgodnie z którym przez sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych rozumie się sprawy, w których wniesiono odwołanie od decyzji organów rentowych, dotyczących m.in. ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia rodzinnego. Mamy tu zatem do czynienia z tzw. warunkową niedopuszczalnością drogi sądowej - tj. z sytuacją, w której Sąd nie może rozpoznać sprawy

bez uprzedniego wyczerpania postępowania przedsądowego (jak w niniejszej sprawie - postępowania przed organem rentowym). Zasadniczo, zgodnie z art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c., w takim przypadku należy odrzucić pozew, przy czym w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych - zgodnie z art. 464 § 1 k.p.c. - odrzucenie pozwu nie może nastąpić z powodu niedopuszczalności drogi sądowej, gdy do rozpoznania sprawy właściwy jest inny organ. W tym wypadku sąd przekaze mu sprawę.

Art. 477⁹ § 1 k.p.c. stanowi, że odwołania od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję, lub do protokołu sporządzonego przez ten organ, w terminie miesiąca od doręczenia odpisu decyzji. Zgodnie z art. 477⁹ § 2 k.p.c. organ rentowy, o którym mowa w § 1, przekazuje niezwłocznie odwołanie wraz z aktami sprawy do sądu z zachowaniem przepisów odrębnych. Organ ten, jeżeli uzna odwołanie w całości za słuszne, może zmienić lub uchylić zaskarżoną decyzję. W tym wypadku odwołaniu nie nadaje się dalszego biegu.

W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy prawidłowo uznał, że ubezpieczona nie złożyła w niniejszej sprawie odwołania od decyzji ZUS z dnia 4 lutego 2021 r. o odmowie przyznania renty gdyż swoje odwołania złożyła po wydaniu orzeczenia przez Lekarza Orzecznika a przed wydaniem decyzji z dnia 4 lutego 2021 r. O fakcie złożenia sprzeciwu organ rentowy dowiedział się w związku z doręczeniem mu pisma ubezpieczonej na mocy zarządzenia z dnia 11 marca 2021 r. i z tego względu wniósł o odrzucenie odwołania.

Ustosunkowując się do zarzutu skarżącego, że w piśmie z dnia 23 kwietnia 2021 r., VI U 74/21, Sąd Okręgowy podał, że w sprawie w aktach nie zalega pismo ubezpieczonej nadane dnia 22 stycznia 2021 r. wskazać należy, że ubezpieczona nadała swój sprzeciw w dniu 30 stycznia 2021 r. (dowód koperta k. 8) stąd takie stwierdzenie Sądu zawarte w piśmie z dnia 23 kwietnia 2021 r. było prawdziwe. W istocie w dniu 22 stycznia 2021 r. ubezpieczona otrzymała orzeczenie Lekarza orzecznika a Sąd Okręgowy w uzasadnieniu swojego postanowienia błędnie wskazał, że było to nadanie odwołania.

Jednocześnie Sąd Apelacyjny w swoim postanowieniu na podstawie art. 350 § 3 sprostował błędnie wskazany przez Sąd pierwszej instancji przedmiot sporu.

Mając na względzie wszystkie powyższe argumenty Sąd Apelacyjny na podstawie art. 397 § 3 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c. oddalił zażalenie.

Romana Mrotek Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk Jolanta Hawryszko